

[Aage Frandsen.]

grunden for, at vi ønskede dette forslag frem: at man netop ikke skal skyde sig ind under, at der sidder en kommission og arbejder. Det er meget muligt, at kommissionen arbejder flittigt og grundigt, og det tyder det på, efter hvad ministeren siger. Det har den åbenbart gjort i 3 år. Jeg ved ikke, hvor lang tid den skal sidde fortsat, men jeg synes, ministeren i hvert fald kunne antyde et eller andet om, hvornår han forventer at kommissionen er færdig. Er det om 1 år, 2 år, 3 år, eller hvor lang tid skal det tage?

Så har forskellige ordførere været lidt inde på, at vi lige så godt kunne have stillet dette forslag som et onsdagsspørgsmål. Nu må man lige huske på, at vi har en regering, der har 22 mandater bag sig. Det vil altså sige, at når regeringen svarer i onsdagsspørgstiden, svarer den med 22 mandater bag sig. Det er meget muligt, at regeringen normalt regner med, at der er 14 og 7 mandater, som også er helt sikre — der er måske også nogle andre, der er helt sikre, men det skifter en gang imellem. Men en minister har i hvert fald ikke givetvis et flertal bag sig, når han svarer om onsdagen. Derfor var det rart nok at få undersøgt sagen i folketinget. Det er jo nu engang så smal en regering, vi har herhjemme, at der var mulighed for, at folketingsflertallet havde en anden opfattelse end den, regeringen havde. Derfor er det fornuftigt en gang imellem at komme med forslag i folketinget i stedet for at bruge onsdagsspørgstiden.

Der er ikke tale om, at vi ikke har prøvet andre veje, for det papir, man henviser til fra flere ordføreres side, det papir, vi har fået i folketingets arbejdsmarkedsudvalg, er jo ikke et papir, som er kommet, fordi ministeren har følt trang til at komme med et papir; nej, det papir er kommet, fordi vi har bedt om at få det papir i udvalget for at se, hvor langt man var nået. Hvis vi virkelig i det papir havde fået et svar, som tydede på, at man fra udvalgets side var interesseret i at gøre et stykke arbejde nu, sådan at man kunne blive færdig til næste folketingssamling, ja, så havde vi naturligvis ikke fremsat forslaget. Men det papir havde jo et sådant indhold, at vi tydeligt kunne se, at vi ikke kunne regne med noget som helst.

Derfor må vi altså nu konstatere, at når

vi engang vender tilbage efter sommerferien, har man stadig væk kommissionsarbejdet i gang, eller i hvert fald sidder kommissionen stadig væk, og derfor må vi regne med, at eventuelle forslag fra forskellig side også vil blive affærdiget med, at kommissionen arbejder og vi derfor skal vente. Det er ret utilfredsstillende for folketinget at arbejde under de forhold, men det må vi nu engang finde os i.

Endelig nogle bemærkninger til hr. Freddy Madsen, som vel nok havde visse positive synspunkter om vores forslag, men af en eller anden grund skulle det altså pakkes ind i, at det alligevel var noget forfærdeligt noget, vi var kommet med. Jeg synes, det er kedeligt, at man af forskellige taktiske årsager skal sige, at det, et parti kommer med, ikke duer, selv om man alligevel indrømmer, at det stort set er i overensstemmelse med det, man selv står for. Vores synspunkter formoder jeg at hr. Freddy Madsen udmærket kender, idet der foreligger flere lovforslag fra tidernes morgen om vores synspunkter med hensyn til loven om mægling i arbejdsstridigheder; de går stort set i samme retning som netop det, hr. Freddy Madsen nævnte, og det ved hr. Freddy Madsen formentlig også.

Lige til allersidst: når hr. Freddy Madsen spørger efter vores interne forhold, føler jeg selvfølgelig ikke nogen trang til at diskutere dem her, heller ikke med hr. Freddy Madsen, men hr. Freddy Madsen skal alligevel have det svar, at vi netop diskuterer vores faglige spørgsmål i SF meget, og i overensstemmelse med nogle vedtægter i vores partis regler diskuterer vi dem formentlig meget mere, end andre partier gør. Jeg kan betro hr. Freddy Madsen, at også dette spørgsmål har været diskuteret i det faglige landsudvalg, uanset om nogen eventuelt kunne komme i tanker om at sige, at det ikke har været diskuteret.

Arbejdsministeren (Johan Philipson):

Når hr. Aage Frandsen spørger, om jeg kan antyde et eller andet om, hvornår udvalget måtte være færdigt, så er svaret nej, det kan jeg i øjeblikket ikke. Men jeg kan på baggrund af den redegørelse, som blev sendt til arbejdsmarkedsudvalget, yderligere meddele, at jeg er i besiddelse af et brev dateret den 21. maj i år, altså for ikke så længe si-